

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 12/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 29. apríla 2002 predbežne prerokoval návrh Krajského súdu v Prešove na začatie konania o súlade § 2 až 15, § 18 a § 19 v spojení s prílohami 1 až 10 vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 465/1991 Zb. o cenách stavieb, pozemkov, trvalých porastov, úhradách za zriadenie práva osobného užívania pozemkov a náhradách za dočasné užívanie pozemkov v znení neskorších predpisov s čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, za účasti Národnej rady Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

Návrh Krajského súdu v Prešove na začatie konania o súlade právnych predpisov
o d m i e t a ako zjavne neopodstatnený.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 11. marca 2002 doručený návrh Krajského súdu v Prešove (ďalej len „navrhovateľ“) o súlade § 2 až 15, § 18 a § 19 v spojení s prílohami 1 až 10 vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 465/1991 Zb. o cenách stavieb, pozemkov, trvalých porastov, úhradách za zriadenie práva osobného užívania pozemkov a náhradách za dočasné užívanie pozemkov

v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) s čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Návrh podal súd v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou. Svedčia o tom uznesenia účastníka č. k. 1 S 33/01-86 o prerušení konania i samotný spis sp. zn. 1 S 33/01.

Konanie, v ktorom sa žalobca domáha zrušenia rozhodnutia o zamietnutí odvolania proti rozhodnutiam o vyvlastnení nehnuteľností z viacerých dôvodov, medzi ktorými je aj to, že za vyvlastnené nehnuteľnosti má byť poskytnutá náhrada podstatne nižšia ako primeraná náhrada v zmysle čl. 20 ods. 4 ústavy, sa týka ustanovení § 2 až 15, § 18 a § 19 v spojení s prílohami 1 až 10 vyhlášky určujúcich maximálne ceny, resp. spôsob určenia ceny za vyvlastňované nehnuteľnosti. Súd teda musel napadnuté ustanovenia vyhlášky aplikovať pri svojej rozhodovacej činnosti v konaní sp. zn. 1 S 33/01. Predpis určujúci spôsob určenia ceny za vyvlastnené nehnuteľnosti súvisí s požiadavkou poskytnutia primeranej náhrady pri vyvlastnení podľa čl. 20 ods. 4 ústavy.

Navrhovateľ označil za účastníka konania Národnú radu Slovenskej republiky. Podľa § 21 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je účastníkom konania pred ústavným súdom ten, proti komu návrh smeruje. V konaní o súlade právnych predpisov je teda okrem navrhovateľa účastníkom konania orgán, ktorý napadnutý predpis vydal. Navrhovateľ namieta neústavnosť niektorých ustanovení vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky.

Národná rada Slovenskej republiky sa nepodieľala na prijímaní a vydávaní predmetnej vyhlášky. Navrhovateľ totiž nenamieta samotný fakt vydania vyhlášky, ale obsah jej podstatných ustanovení, ktorý závisí od Ministerstva financií Slovenskej republiky, a nie od Národnej rady Slovenskej republiky. Národná rada Slovenskej republiky sa teda ani nemohla podieľať na vzniku prípadného nesúladu jej niektorých ustanovení s ústavou. Návrh preto smeruje proti subjektu, ktorý v danom prípade nemohol spôsobiť

prípadný nesúlad právnych predpisov. Národná rada Slovenskej republiky, ktorú navrhovateľ uvádza ako účastníka konania, nemohla v danom prípade porušiť žiadne ustanovenia ústavy. Preto je návrh zjavne neopodstatnený.

Navrhovateľ v petite návrhu žiada, aby ústavný súd vyslovil nesúlad niektorých ustanovení vyhlášky s čl. 20 ods. 4 ústavy. V odôvodnení uznesenia o prerušení konania č. k. 1 S 33/01-86 však tvrdí, že s ústavou je v rozpore aj § 111 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov. Navyše sa tu uvádza aj nesúlad s čl. 1 ústavy. Ústavný súd pri vymedzení rozsahu namietaného nesúladu vychádzal z petitu návrhu, a nie z odôvodnenia uznesenia č. k. 1 S 33/01-86.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2002